

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวิระ อัครณรัตน์

อาทิตย์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา
31 สิงหาคม 2014

บทอ่าน ยรม 20: 7-9 ; รม 12: 1-2 ; มธ 16: 21-27

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 226, 363, 540, 554, 607, 618, 736, 1021, 2029, 2232

จุดเน้น ไม่ผ่านความเจ็บปวด ก็ไม่ได้กำไร ไม่ผ่านกางเขน ก็ไม่ได้มงกุฏ

ในบทอ่านแรกวันนี้ ประกาศเยเรมีย์บอกให้เราทราบว่าท่านทำงานให้พระเจาก็พบการดูถูกและการเหยียดหยาม ในบทอ่านที่สอง นักบุญเปาโลสอนเราอย่าคล้อยตามความประพฤติของโลกรอบตัวเรา แต่จงเปลี่ยนแปลงตนเองโดยการฟื้นฟูความคิดขึ้นใหม่ เพื่อเราจะได้รับรู้จักรั้วินิจฉัยพระประสงค์ของพระเจ้า และเติบโตสู่ความสมบูรณ์ เราทำเช่นนี้ เพื่อตอบต่อการทดลองต่างๆ ในชีวิตอย่างสมควร

วันอาทิตย์ที่แล้วเราได้ยินนักบุญเปโตรประกาศว่า พระเยซูคือพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต พระเยซูเจ้าจึงทรงตั้งชื่อใหม่ให้ท่านเป็น **ศิลา** เหตุการณ์นี้เป็นจุดสำคัญในการพัฒนาพันธกิจของพระเยซูเจ้า และวันนี้พระองค์ทรงแนะนำคำสอนอีกว่า พระองค์จะรับการทรมาน **“พระองค์จะต้องเสด็จไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อรับการทรมานอย่างมากจากบรรดาผู้อาวูโส หัวหน้าสมณะ และธรรมจารย์ จะถูกประหารชีวิต แต่จะทรงกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สาม”**

ความเชื่อชาวยิวทั่วไปในสมัยนั้นคิดถึงพระคริสตเจ้าผู้ทรงนำทางการทหาร ร่ำรวยและมั่งคั่ง และที่สำคัญนำชาติอิสราเอลให้เป็นอิสระทางการทหาร พระองค์ต้องเอาชนะชาวโรมัน บรรดาศิษย์หลายคนก็คิดเช่นนี้ ดังนั้นเมื่อนักบุญเปโตรได้ยินพระเยซูเจ้าประกาศว่า พระองค์ต้องรับการทรมานบนไม้กางเขน เปโตรจึงคิดว่า พระเยซูเจ้าพูดผิด เปโตรนำพระองค์แยกออกไป ทูลทัดทานพระองค์ว่า **“ขอเถิด พระเจ้าข้า เหตุการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้นกับพระองค์อย่างแน่นอน”**

เปโตรขอพระเยซูเจ้าให้ละทิ้งหนทางแคบและยากลำบากของพระองค์ คือ ไม่ผ่านความเจ็บปวด ก็ไม่ได้กำไร เพื่อตามหนทางง่ายและกว้างของโลก ถึงแม้พระเยซูเจ้าเพิ่มเรียกชื่อใหม่ว่า **ศิลา** ตอนนั้นพระองค์มองหน้าเปโตรและกล่าวว่า **“เจ้าซาตาน ถอยไปข้างหลัง เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา เจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์”**

วิถีทางของพระเจ้าแตกต่างมาจากวิถีทางของมนุษย์ เราต้องไม่ลืมคำสอนนี้ เหมือนเหรียญยอมีสองด้าน พระวรสารก็มีสองด้าน ผ่านกางเขนและพบมงกุฏ ถ้าเราพยายามรับเพียงด้านเดียว ด้านสิริมงคล และปฏิเสธด้านความทุกข์ทรมาน เราเข้าใจพระวรสารผิด พระเยซูเจ้าองค์เดียวกันนี้ตรัสว่า **“ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อย และแบกภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน”** (มธ 12:28) **“ถ้าผู้ใดอยากตามเรา ก็จงเลิกคิดถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตน และติดตามเรา ผู้ใดใคร่รักษาชีวิตของตนให้รอดพ้น ก็จะถูกสูญเสียชีวิตนิรันดร แต่ถ้าผู้ใดสูญเสียชีวิตของตนเพราะเรา ก็จะได้รับชีวิตนิรันดร”**

พี่น้อง ให้เราคิดดู เรามาหาพระเยซูเจ้าเพื่อรับอิสระจากภาระที่ไร้ผลและไร้ความหมาย แบกไม้กางเขนเพื่อนำเราไปสู่ (ความสำเร็จ) สิริรุ่งโรจน์ และความรอดพ้น พระวาจาของพระเยซูเจ้าวันนี้ท้าทายเราให้ปฏิเสธ ชั่วครวญของโลกที่เคลือบน้ำตาลพร้อมกับสัญญาผิดๆ พี่น้องเคยได้ยินโฆษณาที่กล่าวว่า **“เพียงแต่เชื่อเท่านั้น และทุกสิ่งจะดีเอง”** พี่น้องรู้ว่า เป็นไปไม่ได้ ไม่ได้ดีหมดกับพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน ไม่ได้ดีหมดกับพระนางมารีย์ ได้รับความทุกข์เหมือนดาบแทงทะลุจิตใจของพระนาง บรรดานักบุญและมรณสักขีต่างๆ ก็เช่นกัน พบกับความไม่สมหวัง การสูญเสีย ความป่วยไข้ ความไม่สำเร็จ และความอกตัญญู

เราไม่ควรถามว่า **ทำไมต้องเป็นฉัน** แต่การตอบของเราควรเป็นการตระหนักรับว่า การทดลองต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเตรียมรับสิริรุ่งโรจน์ในอนาคต พี่น้องพบกางเขน (Cross) ในโลกนี้ แต่พี่น้องจะได้รับมงกุฏ (Crown) ในสวรรค์

พระสังฆราชวิระ อัครณรัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(กรกฎาคม – กันยายน 2014), หน้า 366- 368.